

УДК 070.431:316.77

DOI <https://doi.org/10.52726/as.humanities/2025.3.7>

Л. О. САДОВА

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри іноземної та української філології,

Луцький національний технічний університет, м. Луцьк, Волинська область, Україна

Електронна пошта: sadova.edu@gmail.com

<http://orcid.org/0009-0001-1202-5411>

СПЕЦИФІКА АНАЛІТИЧНИХ ЖАНРІВ У СУЧАСНИХ ДРУКОВАНИХ МЕДІА

У роботі проаналізовано специфічні особливості аналітичних жанрів в сучасних медіа. У дослідженні виокремлено основні види та тематичні групи репортажів та інтерв'ю видання, окреслено їх проблематику, жанрові особливості. Вивчення специфіки аналітичних жанрів в сучасних друкованих періодичних виданнях належить до актуальних досліджень, оскільки воно дає змогу визначити специфічні особливості цього жанру, окреслити перспективи його розвитку в українських ЗМІ.

У статті аналізуються жанри репортажу та інтерв'ю як ключові форми журналістського контенту в друкованих засобах масової інформації. Розглянуто особливості та роль цих жанрів у сучасному медіапросторі. Особлива увага приділяється функціям жанрів: інформаційній, пізнавальній, комунікативній та естетичній. Визначено, що репортаж поєднує елементи фактології, емоційної насиченості та суб'єктивного погляду журналіста, що дозволяє читачу стати безпосереднім «свідком» подій.

Проаналізовано основні структурні складові репортажу, а також способи використання стилістичних засобів для підвищення емоційного впливу на аудиторію. Акцент зроблено на значенні особистого досвіду журналіста, його здатності спостерігати та передавати атмосферу подій.

У статті розглядаються сучасні виклики, з якими стикаються аналітичні жанри у друкованих ЗМІ, зокрема конкуренція з цифровими медіа, скорочення уваги аудиторії та економічні обмеження редакцій. Автор підкреслює, що попри ці труднощі, аналітичні жанри журналістики залишаються важливим інструментом для формування суспільної думки, підтримки довіри до медіа та створення якісного журналістського контенту.

Ключові слова: жанр, репортаж, інтерв'ю, медіа, періодичні видання.

Поставлення проблеми. Для сучасної журналістики властиве різноманіття жанрів, а також їх гнучкість, зумовлена специфікою висвітлюваного матеріалу. Тому окремі жанри зазнають змін, а також можуть належати водночас як до жанрів новинної журналістики, так і до аналітичних або художньо-публіцистичних жанрів. Така гнучкість властива жанрам інтерв'ю та репортажу. Подієвий репортаж про сучасну актуальну подію найчастіше належить до інформаційних жанрів, водночас тематичний репортаж, який висвітлює певну проблему чи явище, часто тяжіє до аналітики, адже автор такого матеріалу порушує ряд питань, а також разом із читачем міркує щодо шляхів їх вирішення. Портретний репортаж та художній репортаж належать до художньо-публіцистичної журналістики з її образністю та метафоричністю.

Схожа ситуація із жанром інтерв'ю, адже попри загальновизнану думку щодо належності інтерв'ю до новинної журналістики, тематичні

інтерв'ю також часто тяжіють до аналітики, а портретні інтерв'ю до художньої публіцистики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Жанр репортажу став об'єктом наукових зацікавлень багатьох науковців. Теоретичні засади функціонування репортажу здійснили Ж.-Д. Буше, М. Василенко, М. Галлер, В. Здорова. Дослідниця О. Бикова розглянула історію становлення жанру репортажу в Україні. На специфіці художнього репортажу зосередили увагу Л. Белей, О. Карпінська, А. Ютченко. Жанр інтерв'ю проаналізували дослідники М. Василенко, В. Здорова, О. Калита.

Репортажі та інтерв'ю у сучасних друкованих медіа залишалися поза увагою дослідників, що зумовлено зниженням інтересу читачів до друкованих періодичних видань на користь онлайн-ЗМІ, а отже й поступовим занепадом таких періодичних видань. Вивчення специфіки аналітичних жанрів в сучасних друкованих періодичних виданнях належить до актуальних досліджень, оскільки воно дає змогу визначити

специфічні особливості аналітики, окреслити перспективи її розвитку в українських медіа.

Мета дослідження – проаналізувати особливості репортажу та інтерв'ю на сторінках видання «Локальна історія». Матеріалом для дослідження слугували 110 текстів репортажів та 77 текстів інтерв'ю журналу «Локальна історія» за 2021–2024 рр. Журнал «Локальна історія» – український суспільно-політичний друкований ЗМІ, заснований 2019 року Віталієм Ляскою. Видання порушує історичні, культурні та суспільні проблеми та активно набуває популярності читачів. Об'єкт дослідження – специфіка аналітичних жанрів на матеріалі журналу «Локальна історія» за 2021–2024 рр. Предмет дослідження – мовностильові особливості та тематичні групи репортажів та інтерв'ю в журналі «Локальна історія» за 2021–2024 рр.

На прикладі видання «Локальна історія» стає зрозуміло, що друковане видання із відповідальним підходом до відбору текстів разом із якісним поліграфічним оформленням може зацікавити читачів, здобути значне коло передплатників та утримувати їх протягом кількох досить нелегких для України років. Активний розвиток таких видань свідчить про інтерес сучасного читача до друкованих видань, а також про появу протягом останніх років друкованих видань, орієнтованих водночас на широке коло читачів та читачів-інтелектуалів, появу видань, що прагнуть на високому рівні висвітлювати проблеми української культури, історії, літератури, національної свідомості.

Методи. У дослідженні застосовано ряд наукових методів, що дозволили проаналізувати специфіку об'єкта дослідження. За допомогою описового методу окреслено особливості репортажу та інтерв'ю в друкованих виданнях. Метод аналізу використано під час опрацювання текстів репортажів та інтерв'ю. Метод синтезу застосовано на етапі узагальнення та систематизації опрацьованого матеріалу. Для визначення кількісного співвідношення різних видів репортажів та інтерв'ю використано статистичний метод. Порівняльний метод застосовано для окреслення відмінностей між видами проаналізованих матеріалів.

Виклад основного матеріалу.

Специфіка жанру репортажу. У проаналізованих номерах видання «Локальна історія»

засвідчено 110 репортажів. На сайті видання розміщено повні текстові матеріали репортажів, які залучено до аналізу.

Вагому частину проаналізованих репортажів становлять тематичні або пізнавальні репортажі, в яких увагу читача зосереджено на важливих для української культури та історії населених пунктах.

Серед репортажних матеріалів виявлено тематичні репортажі про населені пункти, пов'язані з життям і творчістю українських письменників (13 репортажів): село *Моринці* у біографії Тараса Шевченка (А. Любка «1000 і 300 Шевченків»), село *Нагуєвичі* (Іван Франко) (С. Грицюк «Сіль, нафта й упирі Франкового села»), село *Рахнівка*, місто *Київ* (Василь Стус) (В. Курико «Міліція Стуса посадила, міліція хоче його реабілітувати»; Л. Белей «Ці місця пам'ятають поета»), село *Сковородинівка* (Григорій Сковорода) (І. Дідушок «Сковорода в тіні лип і міту»; О. Максименко «Сковорода на лінії фронту»); громадських діячів (міста *Париж*, *Полтава* в біографії Симона Петлюри (М. Палієнко «Паризькі адреси головного отамана»; Л. Белей «Мала батьківщина Симона»), село *Старий Угринів*, міста *Мюнхен*, *Лондон* (Степан Бандера) (В. Молодій «Призабутий Старий Угринів»; Ю. Юзич «Степан Попель із Kreittmajrstrasse»; А. Олійник «Перший законспірований»), село *Терновиця* (К. Москалюк «Терновиця, яка охрестила Шептицького»), місця Василя Симоненка (Р. Мокрик «28 коротких років Василя Симоненка. Подорож місцями поета»).

Автори зосереджують увагу насамперед на сьогоденні населеного пункту, тих реаліях та проблемах, які хвилюють його жителів. Так, у репортажі Андрія Любки «1000 і 300 Шевченків» автор акцентує на викликах сьогодення, з якими зіткнулися сучасні мешканці сіл Моринці та Кирилівка: проблеми з водопостачанням, зникнення сіл з мапи України через масовий виїзд сільських мешканців у міста тощо [Любка].

Часто тематичний репортаж зосереджує увагу на діяльності певного музею, нагадує віртуальну екскурсію музеєм, концентруючи увагу на тому, щоб якомога детальніше та яскравіше розповісти про експозицію музею, а також про реалії його функціонування (11 репортажів). У такий спосіб журналіст намагається

популяризувати маловідомі для широкого кола культурні локації, що заслуговують на увагу відвідувачів (А. Олійник «Перший законспірований» (про музей Степана Бандери в Лондоні); В. Курико «Міліція Стуса посадила, міліція хоче його реабілітувати» (про музей Василя Стуса в селі Рахнівка); Ю. Пуківський, Х. Федечко «Скарби гуцульської старовітччини» (про приватний етномузей гуцульських старожитностей Богдана Петричука); Л. Белей «Важка авіація і легковажність» (про музей важкої бомбардувальної авіації у Полтаві), К. Москалюк «Уламки неба» (про музей загиблих літаків у селі Хоросно поблизу Львова), (М. Піщик «Хранителька музею Дзиндри»).

Засвідчено ряд репортажів, які висвітлюють історію маловідомих сіл України. Такі тематичні репортажі розкривають історію України крізь призму локальних історичних матеріалів, минуле виразно проглядається в яскравих деталях сьогодення цих сіл. Так, у матеріалі О. Лівіцької «Тут живе сім'я загиблого від рук ОУН» порушено проблему радянської пропаганди та того, наскільки довго її наративи проіснували вже в незалежній Україні. Такою виразною деталлю, що красномовно свідчить про живучість ідеологем радянського часу, стали таблички, які в селі Тоболи на Волині прикріплювали до будинків, бездоказово тавруючи ОУН [Лівіцька]. У матеріалі О. Лівіцької «Земля, що повертає протигазу» деталлю, що нагадує про історичне минуле, є протигазу, які стали мовчазним доказом того, що в період Першої світової війни у волинському селі Тоболи було застосовано хімічні атаки. Наводячи ряд таких деталей, авторка розкриває сучасні сенси в уроках минулого, часто натякаючи на них, лише підводячи читача до власних висновків.

Журналісти видання «Локальна історія» відкривають для читача маловідомі куточки України, які багаті на історичну спадщину, культурні надбання, можуть зацікавити своїм специфічним колоритом, непересічністю, збагатити уявлення про українську культуру та історію в цілому. Засвідчено ряд репортажів про такі маловідомі населені пункти (17 репортажів): *Бердичів* (Х. Коціра «Бог – один. Навіть у Бердичеві»), *Верхньокам'янське* (Х. Терен «Село, у якому літають янголи»), *Гусятин* (В. Молодій «Кордон між двома Гусятинами»), *Демня*

(Г. Пагутяк «Каменярі з Демні»), *Добрянка* (В. Курико «Вода для наброду»), *Криворівня* (А. Кокора «Село, яке має два храмових свята»), *Оглядів* (Г. Пагутяк «Оглядів. Між домовиною і колискою»), *Опішня* (Д. Буцманенко «Земля 100 видів глини. Опішня, гончарство і Кричевський»), *Терновиця* (К. Москалюк «Терновиця, яка охрестила Шептицького»), *Усть-Чорна* (Л. Белей «Усть-чорнянський штрудель»).

Маленьке село в репортажах видання «Локальна історія» часто постає як місце боротьби українців та незалежність, сучасні села невідривно прив'язані до свого минулого, до історії боротьби українців, що тривала протягом багатьох століть та охопила чи не повністю ХХ століття. У фокусі уваги журналіста не лише історичний контекст, а й національна свідомість сучасних українців, ставлення їх до свого минулого. Ряд репортажів (6 матеріалів) висвітлює минуле та сьогодення таки населених пунктів, як *Колки* (О. Лівіцька «Розстріляна з неба»: слідами Колківської республіки»), *Подусільна* (В. Молодій «Втрати і здобутки Подусільної»), *Батурин* (П. Стех «Батурин: спотворена історія»), *П'ятихатки* (П. Стех «П'ятихатки. «Катинь» під Харковом»), *Конотоп* (П. Стех «Конотоп: місто відьми та битви»), *Холодний Яр* (В. Молодій «Рух, який неможливо зупинити»).

Часто населений пункт стає відправною точкою для розкриття та характеристики письменника або громадського діяча, по-новому переосмислює його постать, дає змогу заглибитися у його біографію, специфіку творчого процесу. Мандрівка журналіста в невелике село передає багатство сенсів, якими жило та живе село, а також розкриває постать маловідомого для широкого кола читачів громадського, культурного чи літературного діяча, який заслуговує на популяризацію. Ряд репортажів ознайомлює читача із маловідомими українськими діячами, постаті яких варті уваги та поглибленого вивчення (7 репортажів): *Микола Лемик* (В. Молодій «Лемикові, що за фосою»), *Федір і Ніл Хасевичі* (О. Лівіцька «Маловідомий брат відомого Хасевича»), *отець Михайло Зубрицький* (Н. Кляшторна «Місія отця Зубрицького»), *Андрій Чайковський* (Г. Пагутяк ««У Олі нема долі». Слідами літературних героїв з повісті Андрія Чайковського»), *Осип Турянський* (Г. Пагутяк «Між домовиною і колискою»).

Серед репортажних матеріалів видання «Локальна історія» засвідчено матеріали, що висвітлюють важливі для українців етнокультурні реалії, часто відображені в výroбах традиційних для українців ремесел, що стали культурним надбанням українців: *опішнянська кераміка* (Д. Буцманенко «Земля 100 видів глини. Опішня, гончарство і Кричевський»), *ліжники* (К. Москалюк «Ліжник – ковдра з характером»), *народний живопис* (К. Москалюк ««Ласкаво просимо». Наївне мистецтво українських брам»), *автентичний спів* (В. Молодій ««Виводи» містичного Полісся. Автентичні співи Домініки Чекуна»), *каменярство* (Г. Пагутяк «Каменярі з Демні»).

Специфіка жанру інтерв'ю. У проаналізованих 38 номерах видання «Локальна історія» засвідчено 77 інтерв'ю, для жанрового визначення яких використано 18 лексем-назв рубрик. Засвідчені назви відображають жанрову приналежність матеріалу (*розмова, інтерв'ю, візія*), а також його тематику (*література, археологія, правосуддя, демографія, мистецтво, війна, психологія, кіно, пам'ять, досвід*).

Серед проаналізованих інтерв'ю переважають експертні інтерв'ю. Експертні інтерв'ю призначені для висвітлення авторитетної думки про певну подію або явище. Співрозмовник журналіста завжди є фахівцем у обговорюваній тематичі, має свою точку зору та апелює лише конкретними фактами. Такі діалоги містять єдиний смисловий центр та призначені якомога глибше висвітлити окреслену тематику [Здоровега : 311].

Журналісти видання «Локальна історія» запрошують в ролі експертів багатьох вузькогалузових фахівців, які є експертами у своїй царині: доктор філологічних наук, директор Інституту української мови НАН України П. Гриценко; доктор філософських наук, заступник директора Інституту соціології НАН України Є. Головаха; народна артистка України Н. Сумська; відомі сучасні письменники Ю. Андрухович, В. Шкляр, С. Андрухович; українські історики С. Плохій, Р. Пилявець, О. Алфьоров, В. Маслійчук, Е. Кравченко.

Цікавими в аспекті зміни вектору погляду на деякі речі є інтерв'ю закордонних представників певної галузі, адже часто «зі сторони» ситуація є зрозумілішою, особливо, коли це стосується чутливих тем [Здоровега : 311]. Одним із

вагомих факторів, що формують інтерес читачів до видання «Локальна історія», є наявність у ньому постійної рубрики *ексклюзив*, у якій розміщуються інтерв'ю з науковцями світового рівня, які відомі як експерти у своїй галузі: професорка Єльського університету, дослідниця історії Марсі Шор; польський історик, автор книги «Коли спалахне війна? 1938. Історія кризи» Пйотр Маєвський; американський нейроендокринолог, професор біології Стенфордського університету Роберт Сапольські; британський письменник Бен Макінтайр; професор історії Рязівського університету Ян Пісулінський; американський історик Чарльз Кінг; польсько-американська літературознавиця, професорка Університету Райса в Г'юстоні Ева Томпсон; історикиня Енн Еплбom; фінська письменниця Софі Оксанен.

Яскравим та вдалим зразком експертного інтерв'ю є матеріал Анни Олійник «Роберт Сапольські: «Київ заслужив право танцювати, коли йому хочеться»». Текст інтерв'ю чітко структурований: назва, лід, що виконує роль своєрідного тематичного анонсу, струнка та логічно вибудована система запитань журналіста чергується з розлогими відповідями американського експерта-нейроендокринолога Р. Сапольські. Авторка порушує актуальну та гостру проблему передумов виникнення війни, які зумовлені біологічними особливостями людини.

На сторінках видання «Локальна історія» виявлено інтерв'ю вільної композиції, особливістю яких є можливість ставити запитання у довільній формі. Таке інтерв'ю, на перший погляд, нагадує невимушену розмову, тематика якої може варіюватися, воно тяжіє до художньо-публіцистичних жанрів публіцистики. Прикладом такого інтерв'ю є матеріал Надійки Гербіш «Ярослав Грицак: «Важливо не те, що було насправді, а те, у що ми віримо», розміщений у рубриці *розмова* [Буше]. У ліді окреслено проблематику інтерв'ю: зосереджено увагу на міркуваннях історика Ярослава Грицака про Різдво під час війн, про те, чи може стати Різдво часом перемир'я у війні, а також на спогадах дослідника про Різдво свого дитинства, на осмисленні дослідником теми важливості святкових ритуалів колись і тепер. Заявлена першопочаткова тематика, яка є гострою та актуальною для суспільства, змінює свою спрямованість, авторка

знаходить новий аспект, що розкриває тему глибше та повніше, у розмові розкривається християнський, культурологічний та філософський сенс Різдва.

Серед проаналізованих 77 інтерв'ю, опублікованих у виданні «Локальна історія» за 2021–2024 рр., не виявлено зразків портретного інтерв'ю, що зумовлено специфікою видання, яке зосереджує увагу на історичних та культурних проблемах.

Висновки. Для репортажів видання «Локальна історія» властиве тематичне різноманіття. Автори видання порушують проблеми життя міст та сіл України, зосереджують увагу читачів на важливих для української культури об'єктах: музеях, меморіальних комплексах. Ідейне спрямування матеріалів – залучити читача до кола однодумців зі спільними культурними цінностями, створити атмосферу причетності кожного з читачів до визначних для українського народу історичних, культурних та мистецьких реалій.

Серед репортажів видання переважають тематичні репортажі, меншою кількістю

репортажів представлено подієві репортажі. Засвідчено ряд художніх репортажів із високою образністю мови. Тексти репортажів у виданні «Локальна історія» значні за обсягом, деталізовані, доповнені кольоровими ілюстраціями.

Мова текстів репортажів образна, максимально сконденсована, наповнена яскравими образами-деталлями, що вдало доповнені фотоілюстраціями. Розлогість текстів репортажів та багатство фотоілюстрацій зумовлені специфікою друкованих видань, де така подача матеріалу є своєрідною обов'язковою вимогою.

Журналісти видання «Локальна історія» активно використовують жанр інтерв'ю, у 38 номерах видання виявлено 77 матеріалів цього жанру. Вагома частина інтерв'ю в виданні «Локальна історія» належать до експертних, меншою кількістю матеріалів представлені вільні інтерв'ю, зразків портретного інтерв'ю не виявлено, що зумовлено підходом видання до тематичного наповнення. Жанр інтерв'ю посідає важливе місце в жанровій системі друкованого видання та має велике видове різноманіття, зумовлене специфікою видання, його тематикою.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бикова О. Історичні особливості функціонування репортажу в українській пресі // *Două decenii de la înființarea specializării Limba și literatura ucraineană la Facultatea de Litere*. С. 299–312.
2. Буше Ж.-Д. Репортаж у друкованій пресі / Ж.-Д. Буше ; пер. з франц. Київ : [б. в.], 2003. 104 с.
3. Василенко М. Динаміка розвитку інформаційних та аналітичних жанрів в українській пресі. Київ : Вид-во Інституту журналістики КНУ імені Тараса Шевченка, 2006. 236 с.
4. Галлер М. Репортаж : навч. посібник / за загал. ред. В. Ф. Іванова. Київ : Академія Української преси, Центр Вільної Преси, 2011. 348 с.
5. Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості. Львів : ПАІС, 2004. 268 с.
6. Калита О. П. Жанрові особливості інтерв'ю на сторінках українських онлайн-видань. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія : Філологія. Журналістика*. Т. 34 (73). № 1 Ч. 2. 2023. С. 308–312.
7. Карпінська В. Жанрові особливості художнього репортажу (на прикладі збірки репортажів «Єгипет: харам, халяль» П'єтра Ібрагіма Кальваса). *Теле- та радіожурналістика*. 2020. Вип. 19. С. 184–192.
8. Лівіцька О. Тут живе сім'я загиблого від рук ОУН [Електронний ресурс] URL: <https://localhistory.org.ua/texts/reportazhi/tut-zhive-simia-zagiblogo-vid-ruk-oun/> (дата звернення: 25.08.2025).
9. Любка А. 1000 і 300 Шевченків [Електронний ресурс] URL: <https://localhistory.org.ua/texts/reportazhi/tisiacha-i-trista-shevchenkiv/> (дата звернення: 25.08.2025).
10. Ютченко А. Художній репортаж: між фактом і вигадкою [Електронний ресурс] URL: <http://litakcent.com/2017/12/28/hudozhniy-reportazh-mizh-faktom-i-vigadkoyu/> (дата звернення: 25.08.2025).

REFERENCES

1. Bykova, O. (n.d.). Istorychni osoblyvosti funktsionuvannia reportazhu v ukrainskii presi. In *Două decenii de la înființarea specializării Limba și literatura ucraineană la Facultatea de Litere* (pp. 299–312).
2. Bouchet, J.-D. (2003). Reportazh u drukovanii presi (Trans. from French). Kyiv : [n.p.].
3. Vasylenko, M. (2006). Dynamika rozvytku informatsiinykh ta analitychnykh zhanriv v ukrainskii presi. Kyiv : Vyd-vo Instytutu zhurnalistyky KNU imeni Tarasa Shevchenka.
4. Haller, M. (2011). Reportazh : Navchalnyi posibnyk (V. F. Ivanov, Ed.). Kyiv: Akademiia Ukrainskoi Presy, Tsentr Vilnoi Presy.
5. Zdoroveha, V. (2004). Teoriia i metodyka zhurnalistskoi tvorchosti. Lviv : PAIS.

6. Kalita, O. P. (2023). Zhanrovi osoblyvosti interv'iu na storinkakh ukrainskykh onlain-vydan'. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernads'koho. Seriya: Filolohiia. Zhurnalistyka*, 34(73)(1, pt. 2), 308–312.
7. Karpinska, V. (2020). Zhanrovi osoblyvosti khudozhnoho reportazhu (na prykladi zbiryky reportazhiv Yegypet: Kharam, Khaliat Piotra Ibragima Kalvasa). *Tele-ta Radiozhurnalistyka*, 19, 184–192.
8. Livitska, O. (n.d.). Tutzhyvesim'iazahyblohovidrukOUN. Retrieved December 4, 2024, from <https://localhistory.org.ua/texts/reportazhi/tut-zhive-simia-zagiblogo-vid-ruk-oun/>
9. Liubka, A. (n.d.). 1000 i 300 Shevchenkiv. Retrieved December 4, 2024, from <https://localhistory.org.ua/texts/reportazhi/tisiacha-i-trista-shevchenkiv>
10. Yutchenko, A. (2017). Khudozhnii reportazh: Mizh faktom i vyhadkoiu. Retrieved December 4, 2024, from <http://litakcent.com/2017/12/28/hudozhniy-reportazh-mizh-faktom-i-vigadkoyu/>

L. O. SADOVA

PhD in Philology,

Associate Professor at the Department of Foreign and Ukrainian Philology,

Lutsk National Technical University, Lutsk, Volyn region, Ukraine

E-mail: sadova.edu@gmail.com

<http://orcid.org/0009-0001-1202-5411>

SPECIFIC FEATURES OF ANALYTICAL GENRES IN MODERN PRINT MEDIA

This study analyzes the specific features of the reportage genre in modern media. The research highlights the main types and thematic groups of reportage in the publication, outlines their issues, and examines their genre characteristics. Studying the specifics of the reportage genre in contemporary print periodicals is a relevant area of research, as it allows for identifying the distinctive features of this genre and outlining prospects for its development in Ukrainian media.

The article analyzes reportage as one of the key forms of journalistic content in print media. It examines the historical development of reportage, its characteristics, and its role in the modern media landscape. Particular attention is given to the functions of the genre: informational, educational, communicative, and aesthetic. It is noted that reportage combines elements of factuality, emotional depth, and the journalist's subjective perspective, allowing readers to become direct "witnesses" of events.

The study identifies the main structural components of reportage, including the introduction, main body, and conclusion, as well as the use of stylistic devices to enhance emotional impact on the audience. The emphasis is placed on the importance of the journalist's personal experience, their ability to observe, and their skill in conveying the atmosphere of events.

The article discusses modern challenges faced by reportage in print media, such as competition with digital platforms, declining audience attention spans, and economic constraints of editorial offices. The author highlights that despite these challenges, reportage remains an essential tool for shaping public opinion, maintaining trust in the media, and producing high-quality journalistic content.

Key words: genre, reportage, media, periodicals.

Дата першого надходження рукопису до видання: 22.08.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 18.09.2025

Дата публікації: 30.10.2025